

[Carl P. Jensen.]

hold til kap. V. A. skal have en fortrinsstilling fremfor kap. V.B.; men derved var der jo ikke noget at gøre dengang. Jeg vil naturligvis ikke nægte, at skal der være tale om en fortrinsstilling ved fordelingen af det fastlagte rådighedsbeløb til byggeri efter kap. V., er der noget tiltalende i, at lån fortrinsvis skal ydes til en- og tofamilieshuse til beboelse for bygherren selv. Derved opnår man en begrænsning af de lejemaal, hvor lejeren skal overtage obligationer for adskillige tusinde kroner, således som vi kender det fra dagbladenes mange annoncer.

Der er dog en ting, jeg gerne vil pege på, nemlig at der trods det, jeg her har nævnt, også indenfor de gældende regler kan være tale om fornuftigt byggeri til rimelige priser. Det er tilfældet, når det drejer sig om veltilrettelagte projekter, hvor man har gennemarbejdet planerne og måske fundet frem til et hensigtsmæssigt projekt, og derfor må man efter min opfattelse være meget varsom med at gribe ind i den gældende lov, en lov, der med rimelig grund kan have givet de projekterende også indenfor etagebyggeriet ret til at gå ud fra, at de gældende regler fortsætter, så man i de to kommende finansår kan påregne statslånsmidler til ca. 82 mill. kr. om året alene til kap. V.-byggeri. Efter lovforslaget er det fortrinsvis byggeformen efter kap.V.A., man nu vil begrænse. Offentligheden har været bekendt med, at der nu var disse muligheder, og har med nogen grund kunnet gå ud fra, at bygherrerne kunne være trygge i alt fald i tiden indtil finansåret 1959.

Nu vil man imidlertid gribe ind på en ganske uforudset måde, og derfor vil jeg gerne understrege — og det gælder i al almindelighed — at byggestøttelovgivningen er noget meget ømtåligt, ømtåligt, fordi det, som den ærede ordfører for forslagsstillerne ganske rigtigt sagde, er langtidsplaner, der kræver mange forberedelser, men disse betragtninger kan gøres gældende både for etagebyggeri og for det lave byggeri. Det drejer sig her om indgreb i projekter, hvor man på grund af det træk, der har været, er nået op på store beløb — såvidt jeg ved, er der allerede så mange låneandragender inde, at man har beslag-

lagt de 82 mill. kr. for næste år, ganske vist penge, som ingen af de søgende har noget som helst juridisk krav på, før de har modtaget meddelelse om, at pengene er reserveret til det pågældende foretagende. Der er for mig ingen tvivl om, at adskillige planer til en- og tofamilieshuse i det sidste år har været klar til igangsættelse; men netop fordi etagebyggeriet har fået en fortrinsstilling, foreligger der adskillige projekter på nævnte område, og den omstændighed, at man har opbrugt rådighedsbeløbet, har medført, at disse projekter nu står i kø for at få tilladelse til at blive påbegyndt i det kommende finansår.

Af den oversigt, vi har til rådighed, fremgår det, at ved den foretagne fordeling har etagebyggeriet fået en fortrinsstilling, og derfor vil jeg gerne udkaste den tanke til den højtærede fungerende boligministers overvejelse, om man ikke på et tidligere tidspunkt end 1. april 1957 kunne lade det mindre byggeri, der står på venteliste, gå i gang. Derved kunne man aflaste presset for bygherrerne, for håndværkerne og for anden arbejdskraft.

Da realiteten er den, at lovforslaget drejer sig om en fordeling af de disponible midler til kap. V.-byggeri, skal jeg iøvrigt erklære, at mit parti er villigt til at se med al mulig sympati på lovforslaget, netop fordi det drejer sig om en fordeling indenfor lovens rådighedsbeløb, og først og fremmest fordi det i modsætning til det lovforslag, som det ærede medlem hr. Paabøl fremsatte i maj måned, ikke beskærer det sociale byggeri, og også fordi jeg ikke kan afvise de beskæftigelsesmæssige synspunkter, der er anført i denne forbindelse.

Paabøl: Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling.

Jeg er naturligvis enig i forslaget om en begrænsning af lånestørrelsen til 25 000 kr. pr. lejlighed — på dette punkt er lovforslaget jo identisk med mit eget fra i foråret. En lånestørrelse på 25 000 kr. pr. lejlighed er tilstrækkelig til normal finansiering af et enfamilieshus til 60 000—70 000 kr., når bygherren selv kommer med de 25 pct., som han efter loven skal præstere.

Det kan ikke benægtes, at kap. V. A.-ordningen i et vist omfang har været mis-